

**CURTEA SUPRĂMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Nahmatov Agil,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Nahmatov Agil împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 04 februarie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-239/25
PIGD 2-23130318-01-3ra-03052025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanțe de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Chiselița
Curtea de Apel Centru, jud. G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici

21 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Nahmatov Agil,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 08 septembrie 2023 Nahmatov Agil a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, prin care a solicitat anularea deciziei Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație nr. 5448/23/DAI din 14 august 2023, obligarea oferirii posibilității de a avea acces la o nouă procedură de azil.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că decizia nr. 5448/23/DAA din 14 august 2023 este neîntemeiată, fiind încălcate mai multe principii fundamentale consfințite atât la nivel național, cât și la nivel internațional. De asemenea, temeiurile invocate sunt de natură formală, având scopul de a restrânge nejustificat dreptul la o nouă procedură de azil al persoanei.

3. Reclamantul a menționat că potrivit art. 11 alin.(2) al Legii nr.270 din 18 decembrie 2008, niciun beneficiar al unei forme de proiecție nu poate fi returnat sau expulzat într-o țară ori în teritoriu unde ar putea exista o amenințare a vieții sau a libertății lui sau în care ar putea fi supus torturii, tratamentelor inumane sau degradante.

4. Nahmatov Agil a precizat că inițial a solicitat azil în Ucraina, unde cererea acestuia a fost refuzată de către Serviciul de Migrație al acestei țări, motivul fiind războiul din țară și imposibilitatea acordării azilului conform tratatelor internaționale semnate. La 2 februarie 2023, a fost expulzat de către Serviciul de Migrație al Ucrainei și astfel a ajuns pe teritoriul Republicii Moldova, unde a cerut azil la DAA al IGM, invocând motive politice, deoarece, dacă s-ar întoarce în țara sa de origine, viața sa ar fi pusă în pericol. Aflându-se în centrul de refugiați din Chișinău, a purtat discuții cu un angajat al Serviciului de Migrație al Ucrainei, care i-a comunicat că interdicția de intrare în Ucraina va fi ridicată. Ulterior, angajatul Serviciului de Migrație al Ucrainei a transmis un document confirmativ prin e-mail, în care se preciza că interdicția va fi ridicată, iar documentele corespunzătoare acestei decizii au fost trimise la serviciul de frontieră. Îndată ce a primit documentul oficial privind ridicarea interdicției, s-a deplasat la DAA al IGM pentru a depune o cerere de intenție de a se întoarce în Ucraina și pentru a-și ridica pașaportul. Dorința de a se întoarce în Ucraina se datorează faptului că are o soție, cetățeană a Ucrainei, cu care locuiește din 2016.

5. Reclamantul a relatat că la 3 august 2023 la punctul de trecere a frontierei Moldova-Ucraina, poliția de frontieră ucraineană Mogilev-Podolsk i-a comunicat că interdicția sa nu a fost încă ridicată, fiind nevoit să se întoarcă la Chișinău. Astfel, a fost pus în situația de a cere din nou azil în Republica Moldova, deoarece procesul politic în țara sa de origine nu s-a schimbat și la întoarcere ar exista un pericol pentru viața sa.

6. Nahmatov Agil a mai indicat că în cererea de azil și ulterior în cadrul interviului la Direcția azil și apatridie, a invocat drept motiv de solicitare a azilului frică să se întoarcă în țara de origine, situație ce se înscrie în una din cele cinci prevăzute de Convenția din 1951. Ca temei de respingere a solicitării de acordare a unei forme de protecție cetățeanului străin, DAI al BMA a invocat că sunt aceleași motive care au fost deja invocate în cererea anterioară și anume existența temerii de a reveni în țara de origine din considerat că viața sa va fi pusă în pericol.

7. Reclamantul a afirmat că autoritatea publică pârâtă nu și-a motivat plauzibil soluția, admitând o omisiune gravă de a-și realiza rolul său activ în investigarea cazului, obligațiune reglementată de art. 42 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, care stabilește că, la soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente investighează din oficiu orice împrejurare de fapt și de drept care ar putea conduce la soluționarea cauzei, chiar dacă împrejurarea nu a fost invocată sau menționată expres în cererea de azil sau în plângere. În opinia reclamantului, omisiunea menționată va cauza aceeași eroare gravă ca și în cauza Ilias și Ahmed v. Ungaria, cererea nr.47287/15.

8. În circumstanțele relatate supra, reclamantul consideră că autoritatea publică pârâtă s-a eschivat nefondat de la examinarea noii cereri de azil, nu a dat posibilitatea să-și motiveze poziția privind existența eventualei persecuții pe motive politice, iar cel mai grav fapt este că nu a primit un răspuns motivat la aceste argumente care urmează a lua forma unei decizii prevăzute de art. 60 al Legii nr.270 din 18 decembrie 2008.

9. Reclamantul a conchis că în decizia contestată lipsește atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil”, prevăzută de art. 42 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, cât și întemeierea autorităților competente „pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine”, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 din aceeași Lege.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 24 octombrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Nahmatov Agil. (f.d.45,54-64)

11. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel în termen la 29 octombrie 2024 de către avocatul Șevciuc Ștefan, acționând în interesele apelantului Nahmatov Agil. (f.d 50-52)

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din data de 04 februarie 2025 a Curții de Apel Centru s-a respins apelul declarat de către avocatul Șevciuc Ștefan, acționând în interesele apelantului Nahmatov Agil, s-a menținut hotărârea din 24 octombrie 2024 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. (f.d.97,98-106)

13. Instanța de apel, reținând prevederile art. 1, art. 3, art. 6 alin. (1) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, art. 3, art. 4 lit. c), art. 5, art. 16, art. 17, alin. (1), art. 19, art. 41, art. 44-46, art. 48, art. 51 alin. (1), art. 56, art. 60 alin. (1) lit. a) și c), art. 78 alin. (1) și (2), art. 80 alin. (1), art. 80¹ alin. (1) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, raportate la circumstanțele cauzei a concluzionat că cererea de chemare în judecăre depusă de către Nahmatov Agil este neîntemeiată.

14. În acest sens instanța de apel a constatat că temerea invocată de Nahmatov Agil nu este una întemeiată și nu există o probabilitate reală ca, în cazul întoarcerii în țara de origine, viața și integritatea corporală a acestuia să fie puse în pericol, nefiind prezentate suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul de protecție internațională să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

15. Totodată, Curtea de Apel Centru în urma analizei surselor de informații publice, și anume, rapoartele prezentate de către: FREEDOM HOUSE (Freedom in the World 2024 - Azerbaijan; 07.07.2024) <https://www.ecoi.net/en/document/2094342.html> și USDOS - US Department of State (2023 Country Report on Human Rights Practices: Azerbaijan; 20.03.2023) <https://www.ecoi.net/en/document/2089130.html>, a apreciat că în prezent pe teritoriul Republicii Azerbaidjan nu se desfășoară conflict armat internațional sau intern, fapt ce ar conduce la aplicarea prezentei prevederi legale. De asemenea, s-a constatat că solicitantul de azil nu a fost constrâns să părăsească Republica Azerbaidjan în mod forțat.

16. Astfel, instanța de apel a apreciat că situația din țara de origine a solicitantului de azil nu prezintă un pericol atât pentru viața, cât și pentru securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara sa de origine.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Nahmatov Agil, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii înaintate. (f.d.110-111)

18. În motivarea recursului Nahmatov Agil, a invocat prevederile art. 245¹ alin. (1), lit. a) și b) din Codul administrativ, reiterând circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, invocând dezacordul cu decizia instanței de apel din motiv că aceasta nu a examinat cauza complet, obiectiv și sub toate aspectele.

19. În opinia recurentului instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 11, alin. (2) al Legii nr. 370/2008, art. 19, alin. (3) al Constituției și art. 5 alin. (1) din CEDO, iar temeiurile invocate sunt formale menite să restrângă dreptul de azil al persoanei.

20. La 15 mai 2025 Inspectoratul General pentru Migrație a depus referință la cerere de recurs înaintată de Nahmatov Agil, prin care a solicitat respingerea recursului. (f.d.121-122)

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21.Art. 245 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

22.Art. 245¹ alin. (1), lit. a), lit. b) din Codul administrativ statuează că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție.”

23.Art. 246 alin. (1) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

24.Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Recursul se declară inadmisibil în special când este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25.Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, decizia Curții de Apel Centru a fost pronunțată public la 04 februarie 2025. Conform extrasului din poșta electronică a Curții de Apel Centru, decizia motivată a fost notificată recurentului la 09 aprilie 2025. (f.d.107)

Recursul motivat a fost depus la 16 aprilie 2025.

În asemenea circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

22. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

23. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalidativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

24. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

25. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de către Nahmatov Agil nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea legii și neaplicarea ei, contrar jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, or, deși recurentul a invocat că decizia este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție nu a indicat cauze relevante speței, în care problema supusă judecării a fost apreciată diferit de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

26. Cu referire la temeiul recursului și anume art. 245¹, alin. (1), lit. b) din Codul administrativ completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă, că motivele de casare, invocate în recursul depus de către Nahmatov Agil nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ alin. (1), lit. b) din Codul administrativ, or, mecanismul consolidării jurisprudenței, instituit la nivelul Curții Supreme de Justiție, are drept scop principal asigurarea uniformității aplicării legii de către instanțele naționale, prevenind sau corectând eventualele abateri de la interpretarea unitară a normelor legale în vederea garantării unui proces echitabil și a unei justiții previzibile.

27. Articolul 245¹, alin. (1), lit. b) din Codul administrativ se referă la schimbarea sau consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție prin admiterea recursului. Aplicarea acestui temei de recurs ține de discreția

Curții Supreme de a-și extinde, uniformiza sau schimba jurisprudența. Pentru ca acest argument să fie invocat în mod temeinic, recursul trebuie să confirme lipsa jurisprudenței Curții Supreme de Justiție cu privire la problemele de drept invocate în recurs, existența unei jurisprudențe contradictorii a Curții Supreme de Justiție cu privire la acestea, fie modificarea circumstanțelor sociale sau juridice care să justifice schimbarea practicii uniforme a Curții Supreme de Justiție. Niciuna dintre aceste situații nu este invocată în recursul depus de către Nahmatov Agil.

28. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Nahmatov Agil, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător.

29. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în ordine de apel, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

31. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

33. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder

împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

34. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Nahmatov Agil.

35. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus Nahmatov Agil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat